

tria dñ q non subalternat phie naturali qz subiectū ei⁹ non subalternat subiecto phie nec consideratio cōsiderationi qvna est cōiuncta materie alia aut abstrata. Et ad illud. i. poste. dicif q punctū est principiū linee lz nō sit pars. Et ideo linea dñ esse ex pñctis. ¶ Ad septimum dicif q motū esse apud phm nō est contingens vt patet de motu celi. ¶ Ad aliud dicif q licet posset demonstrari motū inesse tali subiecto non tñ potest absolute demonstrari q mot⁹ est sed hoc cognoscit per sensum. Deinde dicif a quibusdā q oē habens causam est demonstrabile sed solū qd non est manifestū. Secundo dicif q non est inconueniens idem esse per se notū z demonstrabile in diuersis generib⁹ cognitionū. vnde motū esse est per se notū noticia qz est z est demonstrabile noticia propter quid sicut antiqui prius cognouerūt eclipsim esse per sensum postea demonstrauerunt per causam.

Secundū sic proceditur. Videtur q totum nō distinguat a suis partibus qz fm phm z. S. L. hic. nō est inconueniens vnū in actu esse multa in potentia. sed vnum in actu est ipsum totū multa aut in potentia sunt ipse partes. Sed cōtra qz qñ hō morif partes manet z tñ hō non manet ergo distinguunt realiter. ¶ Rñdeo dicendū q multiplex est totū quoddā em est homogeneū qd scz habet partes eiusdē rationis vt aqua: aliud est totū etherogeneū qd habet partes requirētes diuersam dispositionē vt hō. Itē quoddā est totū qd est per se vnū vt homo vel lapis. Aliud ē totū non p se vnū vt homo z sua albedo vel cumulus lapidū. ¶ Notandū pterea q de pñcti questione triplex est opinio. Prima est cōmuniter notaliū q licet non oē totū sit sue partes tñ oē totū habes partes est sue partes. Prīmū pz qz deus nō est sue partes cū nullas habeat. Alij opinant totum a suis partibus distinguī per quosdam modos. vnde vnus modus est in quo est aliud sicut in materia z subiecto z ille est modus materie. Alius modus est esse in alio sicut pfectio in suo pfectibili q est modus forme. Dicūt icundo q isti modi differūt realiter a partibus quoz sunt modi sicut modus substantie q est p se esse differt a substantia z modus q est esse in alio differt ab accidentibus. Sed cōtra qz aut isti modi sunt partes totius aut passionēs eius: aut sunt ipm totū: aut sunt passionēs partiū. Si primū cōtra totū non differt ab oibus partib⁹ p aliquas partes alias idē esset principium differendi a seipso. Si scdm contra nichil differt essentialiter per illud qd est posterio⁹ eo sed passio totius est posterior toto ergo totū nec realiter nec formaliter nec essentialiter potest differre per istos modos. Si tertiū Cōtra isti modi nō ponūt in predicamēto sicut totū quia solū essentie rerū ponūt in predicamēto: s; esse in alio vel in quo aliqd. nō sunt essentie rerū sed modi essetiarū. Si quartū Contra nulla res differt essentialiter ab alia per illud qd est passio alterius. Nec argumenta non solū probant totum distinguī a partibus p modos: sed etiā q totum a nulla parte distiguitur p modos. ¶ Alij dixerūt vt petrus nigri q totū homogeneū est idem q oēs ptes sue vnite non autē totū z herogeneū. Ratio primū est qz illud qd est eiusdem nature genere specie et numero cū aliquo illud non distinguīt realiter ab ipso: sed totū homogeneū z oēs sue partes vnite sunt huiusmodi igitur. minor patet qz impossibile est imaginari totum esse separatū ab oibus partibus simul

vnitis. Alij sunt reales tenentes nullū totum siue homogeneū siue etherogeneū esse suas partes. Et si qz ratur quid de hoc sentiunt thomiste. Capriolus in. ii. sententiarū. d. ii. q. ii. tenet totum realiter distinguī a suis partibus. Petrus nigri. i. clipeus thomistarum post herueū tenet vitinā opinionē iam recitatā. Durandus tenet absolute totū esse suas partes vnde hec ppositio solet distinguī homo est materia z forma qz si z capiatur copulatiue concedit ab illis. Si autē capiatur copulatiue tñc est falsa qz sensus est homo est materia z homo est forma. Siluester etiā inter thomistas arbitrat probabile q totū est sue partes in oib⁹. Et hoc videtur posse deduci ex herueo qz fm eum numerus videtur nihil esse aliud q vnitates simul sumpte. Johannes verforis. i. phi. q. vii. dicit cum albertus magno q partes relate ad formā vnientē eas sunt vnū: secus autē est si accipiantur fm se vel potest dici Inquit de omni toto q ptes simul sumpte sunt idē cū toto differunt tamen ratione qz tamen loquēdū est vt plures. ¶ Rñdeo ad qñtū q nullū totū est sue partes etiā simul sumpte pbat qz cuiuslibet trāsmutationis termin⁹ p se est aliqd absolutū p se vnū s; terminus gñatiōis naturalis sortis nō est materia z forma sed aliqd cōpositū: igit cōpositū nō est materia z forma minor ptz qz materia z forma hoīs geniti sunt terminus creationis ergo non sunt termin⁹ gñatiōis. vnde arguit expositorie materia z forma hominis non generantur z materia z forma hominis sunt berta ergo berta non generat: consequēs est falsum z non maior ergo minor. Respondent q inferendum est ergo berta non est partes genite sed teneam⁹ verba adiectiua incompleta z tunc concludatur precise maior extremitas. ¶ Secūdo omne cōstitutū distiguitur realiter a cōstituto sed partes simul vnite cōstituunt totum ergo non sunt totum. minor patet qz partes separate non constituunt totum ergo vnite cōstituunt totum. Item quelibet corruptio substantias terminatur ad aliqd absolutū istud autem nō est materia z forma sed aliqd absolutū igitur. Itē nulla relatio desinit esse nisi ad desitionem alius absoleti sed dum corrūpitur sortes desinit esse relatio inter formam z materiā eius ergo aliqd absolutum desinit esse: istud autē nec est materia nec forma. Item sequerē q nullū continuū haberet plures partes qz duas patet qz nullū continuū habet plures partes qz tres tertias quatuor quartas: z sic i infinitū de oib⁹ ptibus cōtinui sed oēs iste sunt due medietates cōtinui per aduersarium igitur. Item partes qritatiue essent partes essentielles qz sortes ē due medietates que sunt partes qritatiue z est materia z forma que sunt partes essentielles. Itē tunc aliquis posset videre a z b z c z sic in infinitum z tñ nullum istorum videret: probatur ponendo q videam parietem qui diuidatur in partes proportionales fm profundum et minores sint versus visum meum tunc clarum est q nullam partem proportionalem video qz quacūq; data inter illam z visum meum mediat alia z tñ video oēs partes proportionales qz video totum quod est omnes sue partes. Tertio sequerē q sortes z plato differrent specie qz hec materie z hec aie differūt inter se specie z hec materie z hec aie sunt sortes et plato igitur sortes z plato differūt specie: forte negas maiorē. Sed contra qñ iste aie essent separate a suis materijs tunc differunt specie ergo z nūc cum nichil possit transire de specie in specie forte dicis verū est